

Sygn. akt **IV Ka 539/22**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Mirosław Kędzierski

Protokolant stażysta Dominika Robacka

przy udziale Rafała Kurka - prokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz-Południe w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 15 lipca 2022 r.

sprawy **P. S.** s. W. i B. ur. (...) w O.

oskarżonego z art 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 21 marca 2022 r. sygn. akt XI K 71/22

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 539/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1.	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z 21 marca 2022r., sygn. XI K 71/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1. 2. . .	<p>1. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia przez przyjęcie, że oskarżony poruszał się na drodze publicznej tj na ulicy (...) w B. , w sytuacji gdy oskarżony nie wyjechał z terenu podziemnego parkingu hotelu (...);</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia który miał wpływ na treść orzeczenia przez przyjęcie, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu jest znaczna i tym samym nie zastosował wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania na podstawie art. 66 § 1 i 2 k. k. w zw. z art. 67 § 1 k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ad. 1.Zarzut niezasadny a przy tym nie do końca zrozumiały. Skoro bowiem obrońca podnosi, iż Sąd błędnie ustalił miejsce zdarzenia że „ oskarżony kierował pojazdem na drodze publicznej tj. ulicy (...), gdy poruszał się samochodem po parkingu podziemnym hotelu (...)”, a tym samym neguje jedno ze znamion przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.(kierowanie pojazdem na drodze publicznej), to nie jest zrozumiałe nie domaganie się przez obrońcę jego uniewinnienia. A co do samego zarzutu:</p> <p>- miejsce zdarzenia zostało prawidłowo ustalone przez Sąd</p>		

(adres hotelu (...) w B. to ulica (...)) a przy tym w wyroku zostało wskazane miejsce popełnienia przez oskarżonego przestępstwa (parking podziemny tego hotelu); przy tym nawet błędne wskazanie adresu nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie, skoro skarżący nie kwestionuje faktu poruszania się oskarżonego samochodem po parkingu podziemnym hotelu (...);

- nie ulega wątpliwości, że ów parking jest drogą publiczną w rozumieniu art. 178a § 1 k. k.; ruchem lądowym jest bowiem nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku; miejscami dostępnymi dla ruchu pojazdów nie są zaliczane miejsca, w których nie odbywa się ruch ogólnodostępny, a jedynie dopuszczone jest do ruchu wąskie grono osób. Za takie miejsce nie może być uznane np. podwórko (wyrok SN z 5.05.2009 r., IV KK 432/08, OSNwSK 2009/1, poz. 1068); SN w postanowieniu z 28.03.2017 r., III KK 472/16, LEX nr 2271447 stwierdził że: „przewidziane w art. 178a § 1 k.k. kryterium «ruchu lądowego» należy wiązać nie tyle z formalnym statusem konkretnej drogi, czy też określonego miejsca, lecz z faktyczną dostępnością i rzeczywistym jego wykorzystaniem dla ruchu pojazdów i innych uczestników. Wobec tego samo stwierdzenie, że do zdarzenia doszło na drodze leśnej, nie wyklucza możliwości przypisania czynu z art. 178a § 1 k.k.”; finalnie zatem skoro parking podziemny hotelu faktycznie jest dostępny i rzeczywiście jest wykorzystywany dla ruchu pojazdów i innych

uczestników, to jest drogą publiczną w rozumieniu art. 178a § 1 k. k.

Ad. 2. Zarzut niezasadny.

Apelacja obrońcy nie dostarcza dostatecznych argumentów mogących przemawiać za zasadnością jej uwzględnienia, uzasadniać możliwości odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, apelacja zawiera jedynie odmienną, jednostronną ocenę materiału dowodowego, a podniesione w niej argumenty mają charakter polemiczny a w szczególności abstrahują od treści zebranych dowodów.

Analiza apelacji obrońcy oskarżonego przekonuje o tym, że swój wniosek opiera zwłaszcza na ocenie jego właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia. Z analizy sprawy wynika, że faktycznie oskarżony nie była dotychczas karany, jego postawa, warunki i właściwości osobiste, wykazują, że nie jest on osobą zdemoralizowaną, przejawiającą lekceważenie dla obowiązującego porządku prawnego, jest on osobą młodą prowadzącą ustabilizowany tryb życia.

Obrońca nie przedstawił natomiast żadnej argumentacji, która przekonywałaby o nieznacznym stopniu społecznej szkodliwości czynu oskarżonego.

Trzeba bowiem mieć na uwadze, iż najistotniejszą przesłanką warunkowego umorzenia postępowania, jest to, aby wina sprawcy i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były znaczne. Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób

życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. W doktrynie przyjmuje się, iż nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich "znacznością" lub "nieznacznością". Trzeba zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne. W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że art. 115 § 2 k.k., który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znacznie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2008 r., V KK 1/08, R-OSNKW 2008, poz. 1325). Uznać zatem trzeba, że okoliczności z zakresu strony przedmiotowej mają znaczenie dominujące w porównaniu z przesłankami strony podmiotowej.

W istocie zatem ten aspekt sprawy czyli okoliczności popełnienia czynu : czas i miejsce popełnienia czynu oraz kontekst sytuacyjny zachowania się sprawcy, stopień nietrzeźwości wydaje się mieć w realiach sprawy szczególną doniosłość.

Sąd Okręgowy po analizie wszystkich okoliczności sprawy doszedł do wniosku, że stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego P. S. czynu nie sposób uznać za nieznaczny, skoro oskarżony był pod wpływem alkoholu o znacznym

stężeniu (ponad 1,3 promila to nie jest stężenie tylko nieznacznie przekraczające ustawowe minimum ale ponad 2,5 - krotność tego progu), zdecydował się prowadzić samochód w centrum miasta. Tylko reakcja osoby obsługującej parking spowodowała, że nie udało mu się z niego wyjechać. A nagminność tego rodzaju przestępstw w kraju jest powszechnie znana, statystyki są w tej mierze jednoznaczne.

Istotne jest i to, że po popełnionym czynie oskarżony próbował uniknąć odpowiedzialności, uciekał przed przybyłym patrolem policji i ujęty został dopiero w pościgu za nim, co świadczy o braku refleksji u oskarżonego, jakiegokolwiek ekspiacji po zdarzeniu.

W tych okolicznościach sam fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego, który jest osobą młodą i w dacie zdarzenia miał 34 lata, prowadzi ustabilizowany tryb życia nie może być okolicznością determinującą zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania.

Z kolei wywód obrońcy na temat znaczących skutków orzeczonej kary nie przekonuje, skoro każdorazowo kara musi mieć element dolegliwości, a orzeczona w najłagodniejszej formie (grzywna) i w dolnych granicach ustawowych ram, żadną miarą nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową. Jest to kara wręcz łagodna i uwzględnia wskazane przez obrońcę okoliczności łagodzące po stronie oskarżonego.

Wniosek

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i warunkowe umorzenie postępowania na okres próby 2 lat, orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na rok i zaliczenie na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 maja 2021 roku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Jak wyżej. Stan dowodów i okoliczności popełnienia przez oskarżonego czynu prowadzi do wniosku że zarówno wina jak i szkodliwość jego czynu nie były nieznaczące, co nie uprawnia do warunkowego umorzenia postępowania.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Orzeczenie o winie i karze</p>	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Argumentacja jak powyżej; apelacja niezasadna i w znacznej części polemiczna; wina jak i szkodliwość czynu oskarżonego nie były nieznaczące, co nie uprawnia do warunkowego umorzenia postępowania.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Oskarżony z uwagi na swoją sytuację majątkową i orzeczone dolegliwości finansowe nie jest w stanie uiścić opłaty i wydatków postępowania odwoławczego, zaszyły okoliczności wymienione w art. 624§1 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk.

7. PODPIS